

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maxxus Group GmbH & Co. KG

κατά

Globus Holding GmbH & Co. KG

Διατακτικό

Το άρθρο 19 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε δικονομικό κανόνα κράτους μέλους ο οποίος, στο πλαίσιο διαδικασίας για την κήρυξη εκπτώσεως λόγω μη χρήσης σήματος, επιβάλλει στον ενάγοντα να προβεί σε έρευνα στην αγορά σχετικά με την ενδεχόμενη χρήση του σήματος από τον δικαιούχο του και να προβάλει συναφώς, στο μέτρο του δυνατού, τεκμηριωμένους ισχυρισμούς προς στήριξη της αγωγής του.

(¹) ΕΕ C 228 της 14.6.2021.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Fuengirola (Ισπανία) στις 24 Δεκεμβρίου 2021 — NM κατά Club La Costa (UK) PLC, υποκατάστημα στην Ισπανία, CLC Resort Management LTD, Midmark 2 LTD, CLC Resort Development LTD και European Resorts & Hotels SL

(Υπόθεση C-821/21)

(2022/C 171/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Fuengirola

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: NM

Εναγόμενες: Club La Costa (UK) PLC, υποκατάστημα στην Ισπανία, CLC Resort Management LTD, Midmark 2 LTD, CLC Resort Development LTD και European Resorts & Hotels SL

Προδικαστικά ερωτήματα

Αναφορικά με τον κανονισμό (ΕΕ) 1215/2012 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012:

Πρώτον. Σε περιπτώσεις συμβάσεων καταναλωτών στις οποίες τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες I, συνάδει προς τον εν λόγω κανονισμό ερμηνεία του όρου «αντισυμβαλλόμενος», κατά τη διάταξη αυτή, υπό την έννοια ότι αναφέρεται αποκλειστικά σε αυτόν που υπέγραψε τη σύμβαση και όχι σε άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα πέραν εκείνων που πράγματι την υπέγραψαν;

Δεύτερον. Αν ο όρος «αντισυμβαλλόμενος» έχει την έννοια ότι αναφέρεται μόνο σε αυτόν που πράγματι υπέγραψε τη σύμβαση, στην περίπτωση που τόσο ο καταναλωτής όσο και ο «αντισυμβαλλόμενος» έχουν την κατοικία τους εκτός Ισπανίας, συνάδει προς το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες I, ερμηνεία ότι δεν θεμελιώνεται διεθνής δικαιοδοσία των ισπανικών δικαστηρίων, όταν ο επιχειρηματικός όμιλος στον οποίο ανήκει ο «αντισυμβαλλόμενος» περιλαμβάνει εταιρίες με κατοικία στην Ισπανία, οι οποίες δεν συμμετείχαν στην υπογραφή της σύμβασης ή υπέγραψαν συμβάσεις άλλες από εκείνη της οποίας ζητείται η ακύρωση;

Τρίτον. Αν ο «αντισυμβαλλόμενος» κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες I αποδείξει ότι έχει την κατοικία του στο Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, συνάδει προς τη διάταξη αυτή η ερμηνεία ότι η κατά τα ανωτέρω καθοριζόμενη κατοικία περιορίζει τη δυνατότητα επιλογής βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1; Επιπλέον, μπορεί η πρώτη διάταξη να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν περιορίζεται στην εισαγωγή ενός απλού «τεκμηρίου πράγματος», ούτε ότι το τεκμήριο αυτό ανατρέπεται αν ο «αντισυμβαλλόμενος» ασκεί δραστηριότητες εκτός του τόπου δωσινδικίας της κατοικίας του ούτε ότι «ο αντισυμβαλλόμενος» φέρει το βάρος απόδειξης ότι η κατοικία του, όπως καθορίζεται βάσει της προαναφερθείσας διάταξης, συμπίπτει με τον τόπο άσκησης των δραστηριοτήτων του;

Αναφορικά με τον κανονισμό (ΕΚ) 593/2008 ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008:

Τέταρτον. Σε περίπτωση συμβάσεων καταναλωτών στις οποίες εφαρμόζεται ο κανονισμός Ρώμη I, συνάδει προς το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού η ερμηνεία ότι είναι έγκυρες και τυγχάνουν εφαρμογής οι ρήτρες καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου οι οποίες ενσωματώνονται στους «γενικούς όρους» της σύμβασης που υπέγραψαν τα μέρη ή οι οποίες περιλαμβάνονται σε χωριστό έγγραφο στο οποίο παραπέμπει ρητώς η σύμβαση και του οποίου η παράδοση στον καταναλωτή αποδεικνύεται;

Πέμπτον. Στην περίπτωση συμβάσεων καταναλωτών στις οποίες τυγχάνει εφαρμογής ο κανονισμός Ρώμη I, συνάδει προς το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού η ερμηνεία ότι δυνατότητα επίκλησης της διάταξης έχει τόσο ο καταναλωτής όσο και ο αντισυμβαλλόμενος;

Έκτον. Στην περίπτωση συμβάσεων καταναλωτών στις οποίες τυγχάνει εφαρμογής ο κανονισμός Ρώμη I, συνάδει προς το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού η ερμηνεία ότι, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του, η εφαρμογή του δικαίου που προβλέπεται στη διάταξη αυτή πρέπει σε κάθε περίπτωση να προκρίνεται σε σχέση με την εφαρμογή του δικαίου που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, έστω και αν το τελευταίο είναι ευνοϊκότερο για τον καταναλωτή στη συγκεκριμένη περίπτωση;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη I) (ΕΕ 2008, L 177, σ. 6).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Málaga (Ισπανία) στις 17 Ιανουαρίου 2022 — CAJASUR Banco S.A. κατά JO και IM

(Υπόθεση C-35/22)

(2022/C 171/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Málaga

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: CAJASUR Banco S.A.

Εφεσίβλητοι: JO και IM

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αντιβαίνει στο δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης το να απαιτείται από τον καταναλωτή να έχει προβεί, πριν την ένδικη διαδικασία, σε εξωδικαστική όχληση προκειμένου η διαπίστωση της ακυρότητας, λόγω καταχρηστικού χαρακτήρα, συγκεκριμένου γενικού όρου συναλλαγών να παραγάγει όλα τα αποτελέσματα αποκατάστασης της ζημίας (περιλαμβανομένων των εξόδων της ένδικης διαδικασίας) που προσιδιάζουν στην εν λόγω ακυρότητα, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾;
2. Συνάδει με το δικαίωμα πλήρους αποκατάστασης της ζημίας και την αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας ο καθορισμός κριτηρίου για την κατανομή του συνόλου των εξόδων που ανέκυψαν στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας βασισμένου στην ύπαρξη προηγούμενης εξωδικαστικής όχλησης του καταναλωτή προς το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα για την εξάλειψη της εν λόγω ρήτρας;

(¹) ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.